

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 418/2022-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Laššákovej (sudkyňa spravodajkyňa) a zo sudcov Petra Molnára a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 40 C 31/2020 takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **odmieta**.
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **nevyhovuje**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľky

1. Ústavnému súdu bola 25. augusta 2022 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou namieta prietahy v konaní vedenom na Okresnom súde Trnava (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 40 C 31/2020 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovateľka ústavný súd tiež žiada o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, čo odôvodnila nemožnosťou využiť služby centra právnej pomoci z dôvodu jej vyššieho príjmu.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľka 10. júna 2020 podala na okresnom súde žalobu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov a 19. augusta 2020 zaslala stanovisko k vyjadreniu žalovaného k žalobe. Okresný súd sťažovateľku vyzval na špecifikáciu hnutelných vecí, ktoré sú predmetom žaloby, na čo reagovala podaním z 3. marca 2022. Prvé pojednávanie sa konalo 20. apríla 2022. Okresný súd následne 18. mája 2022 vyzval sťažovateľku na zaplatenie (doplatenie) súdneho poplatku.

3. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta nečinnosť okresného súdu a neprimeranú dĺžku napadnutého konania.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľky predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľky obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavná sťažnosť sťažovateľky neobsahuje (a to bez toho, že sťažovateľka žiada o ustanovenie právneho zástupcu, pozn.) žiadnu relevantnú argumentáciu (konkrétne skutkové a právne dôvody), ba ani samotné označenie práv, ktoré mali byť napadnutým postupom okresného súdu porušené (požiadavka plynúca z § 123 ods. 1 písm. c) a d) zákona o ústavnom súde). Argumentácia v nej obsiahnutá je vedená výlučne vo všeobecnej rovine námietok, ktoré vyjadrujú subjektívnu nespokojnosť sťažovateľky s dĺžkou napadnutého konania.

6. Vzhľadom na skutočnosť, že sťažovateľka spísala ústavnú sťažnosť sama a zároveň požiadala o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, ústavný súd, zohľadniac materiálny prístup k ochrane jej práv, v rámci predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti preskúmal postup okresného súdu v napadnutom konaní. Z obsahu ústavnej sťažnosti a argumentácie sťažovateľky, ktorá je značne strohá, možno odvodiť, že sťažovateľka sa domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v napadnutom konaní okresného súdu. Vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh (bod 2 tohto uznesenia) a zo skutočností zistených dopytom na okresnom súde, dospel ústavný súd k záveru, že napadnuté konanie netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch. Vo veci nariadil okresný súd ďalšie pojednávanie na 21. október 2022.

7. Ústavný súd zdôrazňuje, že v prípade ústavných sťažností namietajúcich porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy takéto ústavné sťažnosti odmieta ako zjavne neopodstatnené, ak celková dĺžka konania pred súdom nesignalizuje reálnu možnosť zbytočných prietáhov, resp. ak argumenty v ústavnej sťažnosti v čase jej podania nepreukázali takú intenzitu porušenia označeného základného práva, aby bola ústavná sťažnosť prijatá na ďalšie konanie (II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04, I. ÚS 192/2015). K iným dôvodom zakladajúcim záver o zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti nesporne patrí aj ústavnoprávny rozmer, resp. ústavnoprávna intenzita namietaných pochybení, resp. nedostatkov v činnosti alebo

rozhodovaní príslušného orgánu verejnej moci (súdu), ktorá je vždy posudzovaná v kontexte s konkrétnymi okolnosťami prípadu (m. m. I. ÚS 156/2019).

8. V tomto kontexte ústavný súd poukazuje aj na rozhodovaciu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (napr. Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, body 58 a 69, Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, body 64, 65 a 66).

9. V súlade so svojou konštantnou judikatúrou ústavný súd zároveň uvádza, že nie každý zistený priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, obzvlášť ak sa porušenie tohto práva namieta v konaní, ktoré z hľadiska svojho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných priet'ahoch (IV. ÚS 434/08, I. ÚS 210/2018, I. ÚS 550/2020, II. ÚS 193/2022). Ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04, II. ÚS 129/06, IV. ÚS 513/2020).

10. V tejto súvislosti tak ústavný súd prihliadal najmä na doterajšiu dobu trvania napadnutého konania, ktorú aj s prihliadnutím na judikatúru ESLP nehodnotí ako spôsobilú bez ďalšieho viesť k záveru o jej neprimeranosti. Do úvahy ústavný súd zobral aj predmet sporu, ktorý, aj keď je pre samotnú sťažovateľku zaiste dôležitý, nepatrí do kategórie tzv. citlivých konaní, ktoré by si vyžadovali zo strany vo veci konajúceho súdu osobitný prístup (ako to je napríklad v prípade pracovnoprávných sporov alebo v konaniach vo veci starostlivosti o maloletých). Pred okresným súdom konanie vo veci sťažovateľky dosiaľ (teda v čase rozhodovania ústavného súdu) prebieha počas celkovej doby dvoch rokov a troch mesiacov, ktorú vo všeobecnosti nemožno hodnotiť ako extrémne dlhú, resp. ako nezlučiteľnú so základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

11. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľkou formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť sťažovateľky je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti (bod 1 výroku tohto uznesenia).

12. Pre úplnosť ústavný súd uvádza, že sťažovateľka mala (a stále má) možnosť využitia účinného právneho prostriedku nápravy v zmysle § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov proti porušovaniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a to podanie sťažnosti na priet'ahy v konaní predsedovi okresného súdu. Sťažovateľka nepreukázala ani netvrdila, že tento prostriedok nápravy využila.

III.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

13. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadava, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020).

14. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľky nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako to vyplýva z časti II tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Vychádzajúc z potvrdenia o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch sťažovateľky, ktoré pripojila k ústavnej sťažnosti, je navyše zrejmé, že jej pomery neodôvodňujú ustanoviť jej právneho zástupcu (čo sama v ústavnej sťažnosti aj priznáva, pozn.).

15. Keďže neboli splnené (až) dva z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľky o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. septembra 2022

Jana Laššáková
predsedníčka senátu